

युक्तानि सारदारनिर्मितानि पञ्च लाङ्गलकानि
यस्मिन् ।) महादानभेदः । यथा—

“अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।
पञ्चलाङ्गलकं नाम महापातकनाशनमम् ।
पुण्यां तिथिं समासाद्य युगादियहयादिकम् ।
भूमिदानं ततो दद्यात् पञ्चलाङ्गलकान्वितम् ॥
कर्मणं खेटकश्चापि यामं वा शस्यशालिनम् ।
निवर्तनशतं वापि तदहं वापि शक्तितः ॥
सारदारमयान् कृत्वा हलान् पञ्च विषस्यथः ।
सर्वोपकरणैर्युक्तानन्यान् पञ्च च काङ्कनान् ॥
टुषलस्यसंयुक्तान् दशैव तु धुरन्वरान् ।
सुवर्णशङ्काभरणान् सुकालाङ्गलभूषितान् ॥
रौप्यपादायतिलकानुक्तकौशेयभूषणान् ।
सगदाभरणनयुतान् शालायामधिवसयेत् ॥
पञ्चान्दादिव्यवहारेभ्यः पायसं निर्वपेत् चरम् ।
एकस्मिन्नेव कुक्कुटं तु गुरुर्यसिन्निवेदयेत् ॥
पालाशाः समिधस्तद्दद्यात् कृष्णतिलास्तथा ।
तुलापुत्रवत् कुश्यात् लोकेष्वावाहनं बुधः ॥
ततो मङ्गलशब्देन युक्तमाख्यामनो बुधः ।
आहूय द्विजदान्यथ हेमस्तत्राङ्गीयकैः ॥
कौशेयवस्त्रकटकैर्मणिभिश्चापि पूजयेत् ।
श्यां चोपस्करां तद्दहेऽग्रेणोपस्थिनीम् ॥
तथाद्याश्रय धान्यानि समन्तादधिवसयेत् ।
ततः प्रदक्षिणां कृत्वा एहीतकुसुमाङ्गलिः ॥
इममुच्चारयेन्नमस्य सर्वं निवेदयेत् ।
यस्माद्देवगणाः सर्वे स्थावराणि चराणि च ॥
धुरन्वराङ्गे तिष्ठन्ति तस्माद्भक्तिः शिवेशु मे ।
यस्माच्च भूमिदानस्य कलां वाहन्ति षोडशैम् ॥
दानान्यन्यानि मे भक्तिर्धर्म एव ददा भवेत् ।
दहनं समहस्येन त्रिंशद्दहन्निवर्तनम् ॥
त्रिभागहीनं गोचर्मैरानमाह प्रजापतिः ।
मानेनानेन यो दद्यात् निवर्तनशतं बुधः ॥
विधिनानेन तस्याश्च चीयते पापसंहतिः ।
तदहंमथवा दद्यादपि गोचर्मैरानमाह ॥
भवनशानमार्गं वा सोऽपि पापैः प्रमुच्यते ॥
यावन्ति लाङ्गलकमार्गसुखानि भूमे-
स्त्वासां पतिर्द्विगुरङ्गरोमकाणि ।
तावन्ति शङ्करपुरे वर्षाणि तिष्ठे-
द्भूमिप्रदानमथ यः कुरुते मनुष्यः ॥
गन्धर्वकिन्नरसुरासुरसिंहसंघै-
राधूतचामरसुपेय महाङ्गमानम् ।
सम्युच्यते पिष्टपितामहवन्युक्तः ॥
शम्भोः पुरं व्रजति चामरनायकः सन् ॥
इन्द्रत्वमप्यधिगतं त्वयमभ्युपैति
गोभूमिलाङ्गलधुरन्वरसंप्रदानात् ।
तस्माद्दघौघपटलस्यकारिभूमे-
र्दानं विधेयमिति भूतिभवाभवाय ॥”

इति मातृस्ये २५७ अध्यायः ॥

पञ्चलोहं, स्त्री, (पञ्च विकीर्णं लोहम् ।) सौराष्ट्रक-
लोहम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (पद्मगुणितं लोहम् ।
सुवर्णरजतताम्रवीसकरङ्गाणि ।)
पञ्चलोहकं, स्त्री, पञ्चानां लोहकानां धातूनां समा-

हारः । तद्यथा । सुवर्णरजतताम्ररङ्गनागानि ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

पञ्चवक्रः, पुं, (पञ्च वक्राणि यस्य ।) शिवः । (“विश्वार्थं
विश्ववीजं निखिलभयहरं पञ्चवक्रं त्रिनेत्रम् ॥”
इति शिवध्यानम् ॥)

अस्य मन्त्रा यथा,—

“समस्तानां खराणाम्नी रोषाः शोषाः सविन्दुकाः ।
नृदृक्कर्म्याः साङ्गचक्रा उपानो नाभिसंहिताः ॥
एभिः पञ्चाक्षरैर्मन्त्रं पञ्चवक्रस्य कीर्तितम् ।
क्रमात् सम्मदसन्दोहमादगौरवसंज्ञकाः ॥
प्रासादेषु भवेत् श्रेष्ठं पञ्चमन्त्राः प्रकीर्तिताः ।
एकेकेन तथैवैकं वक्रं मन्त्रेण पूजयेत् ॥
एकं समुदितं कृत्वा पञ्चभिर्वा प्रपूजयेत् ।
प्रासादेनाथवा पञ्चवक्रं देवं प्रपूजयेत् ॥
सम्मदादिषु मन्त्रेषु प्रासादेषु प्रशस्यते ।
शम्भोः प्रासादेनैव यस्माद्दृष्टस्तु मन्त्रकः ॥
तेन प्रासादसंज्ञोऽर्थं कथ्यते सुनिपुणैः ।
तस्मात् सर्वेषु मन्त्रेषु प्रासादः प्रीतिदः प्रभोः ॥
आमोदकारकः शम्भोर्मन्त्रः सम्मद उच्यते ।
मनःप्रपूरणश्चापि सन्दोहः परिकीर्तितः ॥
आकर्षको भवेन्मादो गुरुत्वात्प्रौढवाक्यः ।
एतद्भक्तं समस्तस्य मन्त्रं शम्भोः प्रकीर्तितम् ॥
पद्माक्षरस्य यन्मन्त्रं पञ्चवक्रस्य कीर्तितम् ।
खयन्नेव मन्त्रेण आराधयतमीश्वरम् ॥ * ॥
ध्यानस्य श्रेणु वक्ष्यामि सन्त्यजेतालभरवौ ।
पञ्चवक्रं महाकार्यं जटाजटविभूषितम् ॥
चारुचन्द्रकलायुक्तं मूर्द्ध्नि आलौचसंगतम् ।
वाहुभिर्दशभिर्भुक्तं व्याघ्रवस्त्रास्त्रास्त्रम् ॥
कालकूटधरं कच्छे नागाहारोपशोभितम् ।
कोटीरवन्धनं वाहुभूषणस्य सुजङ्गमाः ॥
विभूतिं सर्वगान्त्रेण ज्योत्स्नापितखरोचिषम् ।
भूतिचलिप्रसन्नाङ्गमेकैकत्र त्रिभिस्त्रिभिः ॥
नेत्रेषु पञ्चदशभिर्ध्वनिविभूषितम् ।
वृषभोपरि संस्थानु गजकृतिपरिच्छदम् ॥
सद्योजातं वामदेवमघोरस्य ततः परम् ।
तत्पुरुषं यथेशानं पञ्चवक्रं प्रकीर्तितम् ॥
सद्योजातं भवेद्भक्तं मुहुस्फटिकवस्त्रिभम् ।
प्रीतवर्णं तथा सौम्यं वामदेवं मनोहरम् ॥
नीलवर्णमघोरस्य दंष्ट्राभौतिविवर्द्धनम् ।
रक्तं तत्पुरुषं देवं दिव्यवर्णं मनोहरम् ॥
श्यामलस्य तथेशानं सर्वदैव शिवात्मकम् ।
चिन्तयेत् पश्चिमे त्वादां द्वितीयस्य तयोत्तरे ॥
अघोरं दक्षिणे देवं पूर्वे तत्पुरुषवन्तथा ।
इंशानं मध्यतो ध्येयं चिन्तयेद्भक्तितत्परः ॥
शक्तित्रिगुलखडाङ्गवरदाभयदं शिवम् ।
दक्षिणेऽप्यथ हस्तेषु वामेष्वपि ततः श्रेणु ॥
अक्षरं च बीजपूरं सुगमं उमरूपपलम् ।
अष्टैश्वर्यसमायुक्तं ध्यायेत् कृतं शिवम् ॥”

इति कालिकापुराणे ५० अध्यायः ॥ * ॥

पद्मसुखवद्राघः । यथा स्कान्दे,—
“पञ्चवक्रः स्वयं रद्रः काजापिर्नाम वामतः ।
अगम्यागमनाच्चैव अभयस्य च भयञ्जात् ।

सुच्यते सर्वपापेभ्यः पञ्चवक्रस्य धारणात् ॥”
इति तिथितत्त्वम् ॥

(पञ्चं विस्तृतं वक्रं वदनं यस्य । इति विग्रहे ।
सिंहः ॥)

पञ्चवटः, पुं, (पञ्चो विकीर्णो वटः ।) उरस्कटः ।
तत्पर्यायः । जाटिङ्गः २ महाप्रती ३ बाल-
यज्ञोपवीतकम् ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (पञ्च-
संख्यका वटा अन्यत्यविवलवटघात्रा श्लोक-
रूपा वृक्षा यस्मिन् । पञ्चवटीवनम् । यथा
रामायणे । १ । ३ । १३ ।

“समागमं विराधेन वासं पञ्चवटे तथा ॥”
पञ्चवटी, स्त्री, (पञ्चानां वटानां समाहारः ।
तद्वितीर्थेति तत्पुरुषः संख्यापूर्वोद्भिगुरिति
द्विगुसंज्ञायां “द्विगोः” 181।२१। इति डीष् ।
द्विगुरेकवचनमिति एकवचनम् ।) पञ्चप्रकार-
वृक्षविशेषः । यथा,—

“अन्यत्यविवलवटस्य वटघाचीव्यश्लोकम् ।
वटीपञ्चकमित्युक्तं स्थापयेत् पञ्चदिक्षु च ॥
अन्यत्र स्थापयेत् प्राचि विस्वतुत्तरभागतः ।
वटं पश्चिमभागे तु घाचीं दक्षिणतस्तथा ॥
अश्लोकं बहुद्दिक्स्थाप्यं तपस्यार्थं सुरेश्वरि ।
मध्ये वेदीं चतुर्हस्तां सुन्दरीं सुमनोहराम् ॥
प्रतिष्ठां कारयेत्तस्याः पञ्चवटीत्तरं शिवे ! ।
अनन्तफलदात्री सा तपस्याफलदायिनी ॥ * ॥
इयं पञ्चवटी प्रोक्ता वृहत्पञ्चवटीं श्रेणु ।
विवलवटं मध्यभागे चतुर्दिक्षु चतुष्टयम् ॥
वटवृक्षं चतुष्कोणे वेदसंख्यं प्ररोपयेत् ।
अश्लोकं वक्षुलाकारं पञ्चविंशतिसंमितम् ॥
द्विदिक्षुामलकौशेव एकैकं परमेश्वरि ।
अन्यत्र च चतुर्दिक्षु वृहत्पञ्चवटी भवेत् ॥
यः करोति महेशानि साक्षाद्विन्दसमो भवेत् ।
इह लोके मन्त्रसिद्धिः परे च परमा गतिः ॥”
इति हेमाद्रौयत्रतखण्डकृतस्कन्दपुराणवचनानि ॥
(खनामख्यातः प्रदेशविशेषः । यथा, रामायणे ।
१ । १ । ४५ ।

“देशः पञ्चवटीनाम तत्र वासं स कल्पयत् ॥”

पञ्चवल्कलं, स्त्री, (पञ्चानां वल्कलानां समा-
हारः ।) वल्कलपञ्चकम् । यथा,—

“न्ययोधोऽम्बराश्वत्यज्जघचेतसवल्कलेः ।
सर्वैरेकच संयुक्तैः पञ्चवल्कलमुच्यते ॥”

अपि च ।

“न्ययोधोऽम्बराश्वत्यज्जघचेतसवल्कलेः ।
चीरिदृक्षाश्च पञ्चैषां वल्कलं पञ्चवल्कलम् ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥

अस्य गुणाः ।

“पञ्चैते चीरिगो वृक्षास्त्रो वाक् पञ्चलक्षम् ।
त्वक्पञ्चकं हिमं याहि त्रयश्रोथविषर्पणित् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

पञ्चवाद्यः, पुं, (पञ्च वाद्याः शरा यस्य सः ।)
कामदेवः । इति हेमचन्द्रः ॥ पञ्चानां वाद्यानां
समाहारे स्त्री । (कामस्य पञ्च वाद्या यथा,—
“द्रव्यं शोषणं वासं तापनं मोहनाभिधम् ।